

have taget fejl af årstiderne, som gamle duknakke-
de koner med næbbene som lange næser stikkende
ud fra fjerenes grå sjaler står de to sovende hejrer
Erling Kristensen (9). [De] stod i timevis ved mo-
sebredden i dybe tanker, ofte i de mærkeligste stil-
linger. De kunne begge stå på ét ben med hovedet
trukket ned mellem skuldrene og næbbet lodret i
vejret så de lignede vingeløse jettflyvere *Kelvin
Lindemann* (10). Sindigt passer den sin dont og
spankulerer af i lange, afmålte skridt. Dens store,
tilsyneladende så tunge krop vugger over de grøn-
gule, stilkede ben, den korte brede hale næsten
kæmmer vandoverfladen, mens den trinde, arm-
lange hals er i idelig bevægelse og retter det dørk-
formede næb som en floret ud i de forskellige
angrebsstillinger *Svend Fleuron* (11).

Gl. danske dyrerim o. 1460: Efter fisken i vandet
kan jeg fare · med mine ben, dog [selv om] de er
bare; · jeg siger på min tale så: · intet uden umage
kan man få ... Ej kan jeg bøjes i vidjekurv, · min
stjært mig følger til fæste og borg ... (12).

Der kommer hejren i bølgeflugt, · velkommen
skal han være! · Rigtignok synger han ikke smukt,
· har ingen skønne fjere. · Rigtignok har han et
slet renommé · for vjse tyverænker. · Fiskeren
vil ham nødig se, · kun på hans død han tænker
St. St. Blicher (13).

Hejren [svinger] sig nordlig op, pløjer · luften
med sit hårde næb · som sablen glider ud af ske-
den · og blinker blændet i dagens skær; · står på
rolige lange vinger over · lyngen i lige flugt mod
stranden. · O, alt for fine, fortumlede hejre, · du
frørnes skælmske morder. *Axel Salto* (14).

Og jomfru Hejre, tanten, · der tripper om så sip-
pet, sart *Karl Gjellerup* (15).

Højnordens hejre – kongelig · du kredser over vå-
rens vig · sært saga-lig. · Du hører til i Nordens
hus. · I dine blågrå vingers brus · er sagasus *K. L.
Kristensen* (16).

St. St. Blicher, Hejren (17); K. L. Kristensen, Hej-
ren (18), Der kredser et par hejrer (19); Hans
Mølbjerg, Tænsom hejre (20).

LITTERATUR: (1) 248 2,222; (2) 222b 80; (3)
16c 150; (4) 402 60; (5) 891 73; (6) 248c 1,43-45;
(7) 625b 84,89f; (8) 248c 1,43f; (9) 465 18f,105;
(10) 521 46f; (11) 222j 14; (12) 104 104f; (13) 69b
43; (14) 758 13; (15) 274 51; (16) 467e 54f; (17)
69b 43f; (18) 467e 54f; (19) 467d 27; (20) 587d
58f.

Rørdrum med store dununger. BIOFOTO/Ib Trap-
Lind.

Rørdrum, *Botaurus stellaris*

Rørdrum, hejrestor fugl med mørke pletter og stri-
ber, ben og hals er kortere end hejrens. Den hol-
der sig skjult i rørskove, stemmen høres om nat-
ten i yngletiden.

Rørdrumens knogler er fundet fra yngre stenal-
der (1), og den var tidligere ret alm. i Danmark;
nu hører den til vore sjældne ynglefugle, bestan-
den er næppe over tredive par, hvoraf de fleste
yngler i Vejlerne Njyland og i Sønderjyland. To-
talfredet 1922.

– Danmarks Dyreverden 6, 57f.

Rørdrum, gammeldansk d.s., også stavet rørdrom-
me, -drump, -drøm; forleddet er (tag)rør efter op-
holdsstedet, efterleddet lånt fra middelnedertysk,
oldhøjtysk har rōredumbil, som efterligner fug-
lens pauken i yngletiden (2) jf. drumme 'frembrin-
ge en dyb, hul lyd'; »når denne fugl stikker sit næb
ned i rørene giver den en stor drom og lyd fra sig«